

Derde Adventszondag, 13 december 2015
Bijbellezing: Filippenzen 2, vers 1-11

Jezus is MENS

Paulus verwijst in zijn brief aan de gemeente van Filippi naar het Kerstevangelie: 'Hij is als mens verschenen' (vers 8). Paulus verwijst niet zomaar terug naar de Kerstgeschiedenis, maar hij verbindt de Kerstgeschiedenis aan een dringende oproep aan de gemeenteleden. Paulus roept de gemeenteleden met klem op om eensgezind te zijn. Om één in liefde, één in streven en één van geest te zijn (vers 2). Men moest volkomen afstand doen van geldingsdrang, van haantjesgedrag, van eigenwaan... de ander moet men als belangrijker zien dan zichzelf.

De reden waarom Paulus dit schrijft, is dat de gemeente van Filippi zich in een spanningsvolle tijd bevond. Binnen de gemeente was er onrust: er waren mensen opgestaan die zichzelf graag hoorden en die met elkaar concurreerden, ze waren blijkaar verslingerd aan respect en aanzien. En van buiten de gemeente was er sprake van wantrouwen en tegenstand ten opzichte van deze christenen. Twee heel belangrijke dingen die verwoestend zouden kunnen zijn voor het gemeentelven: tegenstand van buitenaf.. en interne spanningen en concurrentie. En daarom roept Paulus op tot eensgezindheid en tot bescheidenheid ten opzichte van elkaar: de situatie is te urgent om binnen de kerkmuren verdeeld te zijn! We kunnen het ons nu met al die dreiging van buitenaf simpelweg niet veroorloven om binnen de gemeente met elkaar te gaan concurreren en overhoop te liggen, om als kerk verdeeld te zijn! Wees eensgezind! Acht de ander belangrijker dan jezelf!

En in dit kader verwijst Paulus naar een voorbeeld..., naar *het* voorbeeld voor de gemeente: Jezus Christus. Vers 5: *laat die gezindheid onder u heersen die Christus Jezus had. Hij die de gestalte van God had, hield Zijn gelijkheid aan God niet vast, maar deed er afstand van. Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens.* Jezus Christus, de Zoon van God Die deelde in de Goddelijke heerlijkheid, Hij heeft afstand gedaan van Zijn Goddelijke heerlijkheid... Hij nam afstand van de hemelse troon... om een plaats onder de mensen in te nemen... ja, om een uiterst nederige plaats in te nemen: de positie van een slaaf... Jezus' geboortemomstandigheden waren wat dat betreft alleszeggend: geen wieg, maar een voerbak. 'Gemeenteleden', zo lijkt Paulus te zeggen, 'neem een voorbeeld aan Hem, ja, kijk nog eens goed naar wat er met Kerstfeest is gebeurd... Dat is pas echte nederigheid en liefde voor de ander!'

Ik probeer het tot mij door te laten dringen dat Jezus al Zijn Goddelijke heerlijkheid heeft afgelegd... dat Hij Zich heeft leeggegoten, zo staat het er

letterlijk..., en dat Hij mens onder ons mensen is geworden... Nu, eigenlijk heb ik dat al zo vaak gehoord dat Jezus mens is geworden, zodat het voor mij bijna gewoon is geworden... maar...: wat zegt dat mij nou hè, dat Jezus mens is geworden onder ons mensen? Ik denk dit:

Mijn leven met alles wat daarin is vervat is daardoor voorgoed verbonden met God. Ook al is God voor mijn gevoel misschien soms heel ver weg..., ook al ben ik voor mijn gevoel juist zelf van God vervreemd geraakt... er is met het Kerstfeest Eén onze wereld binnengebroken, God is in Jezus mijn wereld binnengebroken... om Zich met mijn leven te verbinden. Om Zich met mijn leven te verbinden, met alles wat daarin is vervat. Mijn hele leven, met alle lichtpuntjes en ook die donkere hoeken van mijn bestaan... is door Jezus onlosmakelijk verbonden met God. De hemel en de hemelse heerlijkheid mag op sommige momenten dan voor mijn gevoel misschien heel ver weg zijn..., niet te ervaren..., maar Jezus heeft Die hemelse heerlijkheid ook ver achter zich gelaten... om dit concrete leven met mij te delen

Jezus wilde zich met dit concrete leven van mij verbinden, dit leven van mij met mijn verantwoordelijkheden..., maar ook met mijn tegenslagen en momenten van machteloosheid... dit leven van mij dat bij mij zulke tegenstrijdige gevoelens oproept, van grote blijdschap tot soms boosheid of wanhoop... dit complexe leven dat soms nog zo onaf is en soms zo anders is dan het zou moeten zijn... dit leven van mij, waarin ook soms zulke schijnbaar zinloze dingen in gebeuren, met dit leven van mij heeft Jezus Zich voorgoed verbonden... Mijn leven met alle momenten daarin vervat, is met God verbonden. Door Jezus Die afstand heeft gedaan van die Goddelijke heerlijkheid en als een mens is geworden.

En met dat Jezus mens is geworden, is uw en mijn leven niet alleen opnieuw verbonden geraakt met God... maar heeft ons leven ook weer *doel en richting* ontvangen. Want ik weet niet hoe u dat ervaart, maar een leven kan soms best complex zijn. Er zijn zoveel richtingen die je op kan gaan. Je kunt zoveel onderweg op je levensweg tegenkomen. Je kan soms voor je gevoel zo aan het dwalen zijn. En eens een verkeerde weg gekozen, kan betekenen dat je daar nog lange tijd de gevolgen van ondervindt. Het leven is soms zo'n zoektocht..., soms heel mooi en verrassend... maar soms ook wel heel erg lastig en ingewikkeld. Nu Jezus is gekomen als mens onder de mensen om het menselijk leven te laten zien, zoals het door God van oorsprong is bedoeld. Om u en mij daarin mee te nemen om ook zelf opnieuw mens te worden, mens zoals u en ik door God zijn bedoeld. Jezus ging ons voor als *de* Mens om te laten zien hoe ons mens-zijn is bedoeld:

Jezus liet ons zien hoe u en ik onze vervreemding van God achter ons mogen laten en hoe wij een nieuwe relatie met God mogen aangaan, een

nieuwe relatie met God, als kinderen van de hemelse Vader die heel vertrouwelijk 'Abba', 'papa' mogen zeggen.

Jezus ging ons als mens onder de mensen voor door ons te laten zien wat het betekent om te leven in afhankelijkheid van God maar ook in diep vertrouwen op de hemelse Vader, in welke situatie dan ook.

Jezus leerde ons om los te komen van al die dingen die ons zo bezighouden aan bezittingen, plannen en idealen... zaken die ons soms zo misleiden alsof zij het geluk van de wereld zouden kunnen geven..

Jezus leerde ons om het diepste geluk in die vertrouwensband met God te vinden.

Jezus leerde ons een weg van loslaten... Jezus leerde ons een weg waarop wij ook in een nieuwe verhouding tot de mensen om ons heen komen te staan. Die ander, die naaste op onze weg, dat is niet per definitie een concurrent, een vijand, iemand die anders is dan hij of zij zou moeten zijn..., die ander, dat is mijn broeder, mijn zuster, degene die recht heeft op mijn liefde, op mijn gebed.

Jezus kwam als mens onder de mensen om ons het ware mens-zijn te leren... een leven waarin wij onze eigen veiligheden en krampachtige zekerheden op het spel zetten... om ons in de geborgenheid en liefde van God veilig te weten... een leven waarin wij bevrijd worden van onszelf... om ons aan de ander te geven.

En van daaruit roept Paulus de gemeenteleden op, om op een nieuwe manier in de gemeente te staan... en in de wereld te leven. 'Laat onder u die gezindheid heersen, die Christus Jezus had.' Laat je leven bepaald worden door wat er met Kerst is gebeurd... hoe Jezus is gekomen... als mensen onder de mensen... om ons leven met alle lichte en donkere kanten met God verbonden te laten zijn... Geef je leven gestalte, zoals *Hij* de gestalte van een mens heeft aangenomen. Wees een mens, zoals het mens-zijn door God is bedoeld. Dat mens-zijn wat door Jezus onder het tapijt van al onze eigen zekerheden, waarheden, doelen en eisen vandaan is gehaald en door Hem is voorgeleefd: →mens te zijn in afhankelijkheid en vast vertrouwen op de hemelse Vader.

→ mens te zijn in relatie tot je medemens. Los te komen van jezelf... en je in vrijheid en onbevangenheid te richten op je medemens, wie dan ook!

Ik denk dat het ons gemeente-zijn en onze kerk ten goede zal komen... en dat het tot zegen zal zijn van onze maatschappij en ook tot zegen van onszelf... als wij ons door Paulus mee laten nemen naar Bethlehem, waar Jezus begon om als de werkelijke mens onder de mensen het leven gestalte te geven zoals God het had bedoeld: los van jezelf... in vertrouwen op God..., gericht op de ander.

Jezus is HEER!

Paulus vertelde eerst hoe Jezus ons voorbeeld is... de ware Mens Die afstand deed van Zijn hemelse

heerlijkheid... Die zichzelf uit liefde voor de ander overgaf tot in de dood... Maar deze Jezus is niet in de dood gebleven!, zo gaat Paulus verder. Hij is opgestaan...en Hij is door God verhoogd! Hij troont nu boven alle machten en krachten...boven alles en iedereen... en heeft van God de erenaam ontvangen: Heer. Jezus is Heer. Hij is de Heer der heren! Elke knie zal zich buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde. En elke tong zal belijden: Jezus Christus is de Heer'. (vers 11).

Dit zegt Paulus er niet zomaar even achteraan. Paulus had daarvoor een reden. Ik denk zelfs twee redenen. Ten eerste was dit een bemoediging voor de gemeenteleden in Filippi. Zij leefden in een stad waarin de keizer werd vereerd, zo vertelde ik, en daardoor hadden zij het moeilijk. De keizer liet zich kronen met de eretitel 'heer'.. 'Nu', zegt Paulus, 'straks zal er maar één de ware Heer en Koning blijken te zijn' Jezus Christus is de Heer. En daarom zal ook die keizer straks moeten buigen voor Jezus. En ook diegenen die nu misschien over je heen lopen en je in een hoekje plaatsen omdat je christen bent. Ja, alle machten en krachten die je nu het leven moeilijk maken..., ze zullen straks diep in het stof mogen buigen voor de Heer. Hij zal straks terugkomen als Koning, met alle hemelse heerlijkheid, die Hij toen als mens had afgelegd. Straks zal de Advent, de komst van de Koning zijn... en dan zal hoeven wij niet meer te vrezen voor al die machten en krachten rondom je leven of middenin je leven, die het je soms zo lastig maken. Ik kan er soms heel erg naar uitzien en naar verlangen..., u niet? Houd daarom nog even vol!

En ten tweede: dat prachtige vooruitzicht is voor ons een extra aanmoediging om die weg van Christus te gaan..., die weg van jezelf loslaten... die weg van de ander belangrijker te achten dan jezelf... die weg van dienen... Wij mogen weten en geloven dat Jezus Die als een slaaf diende tot de allerhoogste Heer is verheven. Die weg van vernedering werd uiteindelijk een weg van verhoging. Ga daarom die weg achter Jezus aan, zo wil Paulus volgens mij ons ook aanmoedigen. Ga die weg door de diepte heen... want je weet waar het op uitloopt.... Ga die weg door de diepte heen om straks op grote hoogte met Hem te juichen, te rusten, bij Hem te mogen zijn.

Kijk vandaag nog eens vooruit naar de kribbe... en kijk vervolgens om u heen, naar die ander... en kijk ook eens naar jezelf. Ziet u waar het voor u als mens op aan komt? Zijn voorbeeld roept. Zijn voorbeeld roept om te dienen elke dag. Gedragen door Zijn liefde en kracht.

ds. E.G. (Eddy) de Kruijf
tel. 010 210 89 71
dekruijf@live.nl